

har en meget stor Betydning. Nu kan man ikke være blind for, at netop denne Institution er i en særlig stærk Udvikling. Jeg skal ikke fremkomme med Data i saa Henseende, det maa jo være nok at henvise til de Motiver, som foreligge, og som vise f. Ex. at Nøisnumrenes Antal er endog blevet det Tredobbelte. Jeg skal fremdeles nævne, at Landpostvirksomheden, der, da den sidste Lønningslov, Postvæsenet vedrørende, vedtoges, var ubetydelig, nu er mange Gange fordoblet. Alle disse Ting gjøre, at Virksomheden nu er meget stor. Naar man gennemgaar de Oplysninger, der foreligge, baade for Kontorholdsogtgjørelserne og for selve Lønningerne ved Postvæsenet, vil man komme til mærkelige Resultater. Man vil saaledes komme til det Resultat, at paa flere Steder bliver endogaa baade Lønnen og Kontorholdsogtgjørelsen, som de paagjældende Embeds- og Bestillingsmænd kunne faae, den, der er dem normeret dels ved Finantsloven og dels tillige ved særlig Lov, opslugt alene af Kontorholdsudgifterne. Lad saa ogsaa de paagjældende Embeds- og Bestillingsmænds Ansørelser være rigelige, saa siger jeg dog, at det er et Forhold, som man ikke kan være bekendt at lade staa, og som jeg tror, det er i selve Befolkningens Interesse at faae rettet. Vel veed jeg — det skal jeg anerkjende — at man ikke kan kjøbe Urlighed for Penge, men jeg veed ogsaa, at skal man have paalidelige og dygtige Folk, i hvilken Retning det være vil, maa der jo dog ogsaa gives anstændige Lønninger, og der er jo i den senere Tid desværre forekommet vel ikke mange, men dog nogle Ting ved Postvæsenet, som ikke burde have forekommet. Det er dog muligt — jeg siger ikke, det er saa — at disse Ting kunne have deres Grund i, at man ikke har været istand til at yde anstændige Lønninger. Jeg kan derfor ikke se bedre end, at, naar man navnlig gennemgaar de Bilag, som ere vedføjede om Kontorholdet, og ser, i hvilken Grad dette stiger, er det en af de Sager, som dette Thing bør ordne, saa meget mere som det jo har havt dette Lovforslag det foregaaende Aar, og at det maa være ligesaa vigtigt at faae expederet som f. Ex. Lovbloven. Jeg anerkjender, at dette Arbeide dengang var et godt Arbeide, der blev gjort, og jeg vil haabe, at man vil komme til et lignende Resultat her, som man er kommen til for Lovvæsenets Bedkommende. Jeg ser meget godt, at den Forhøjelse, som fandt Sted ved Lovbloven, og som var ca. 7 pCt., neppe vil slaa til her — det kan den ikke, da her er et betydeligt mere end femdobbelte Arbeide — men naar jeg siger: komme til et lignende Resultat, mener jeg heller ikke dermed den samme Procentforhøjelse, men en Forhøjelse i samme Forhold med Hensyn til Lønningerne for de enkelte Embeders Bedkommende. Jeg kan heller ikke Andet end billige, at Staten selv gaar i Spidsen med at ordne sit Alderdoms-

forsørgelsesvæsen, og jeg kan derfor heller ikke Andet end billige, at der baade i dette Lønningsforslag og i flere er sørgt for de Paagjældendes Alderdom. Jeg kunde kun ønske for Postvæsenets Bedkommende, at der var taget endnu nogle flere med. Jeg skal saaledes nævne Pakmestrene og maaste Konkurrenterne ogsaa; de udgjøre ikke en saa talrig Klasse, at de, selv om de ville affordre sig som et særligt Laug, kunne danne en Klasse. Jeg tror derfor, det var heldigt, om Pakmestrene og Konkurrenterne vare tagne med ind under Alderdomsforsørgelsesbestemmelserne. I det Hele taget vil jeg sige, at det forekommer mig, at Thinget flere Gange har vist, at denne Sag om Alderdomsforsørgelse ligger det varmt paa Sinde. Det maa derfor ogsaa være Thingets Sag at feie for sin egen Dør. Jeg har under en anden Behandling omtalt Postbudene, og jeg skal gjentage det her: baade Postbudene og Telegrafbudene ere Bestillingsmænd, som staa i et løsere eller fastere Forhold til Staten, men dog lønnes af Staten. Jeg ser ikke bedre, end at Staten har en vis — jeg siger udtrykkelig en vis — Forpligtelse til at ordne Alderdomsforsørgelsesvæsenet for disse Klassers Bedkommende. Som sagt, her er flere, der vistnok uden Støde kunne tages med i selve Lovforslaget, men dermed figter jeg dog ikke til Postbudene. Det maa vel erkjendes, at de vanskelige kunne bringes ind under denne Regel, og det er jo ogsaa bekendt, at man paa anden Maade f. Ex. her i Kjøbenhavn har støttet Postbudene til at kunne sikke sig i deres Alderdom. Jeg skulde altsaa kun ønske, at den Regel, at de paagjældende Embedsmænd give 5 pCt. til deres Ethers, og at Staten giver 5 pCt. til deres egen Alderdomsforsørgelse, blev udvidet til endnu flere, og jeg skulde navnlig finde det ønskeligt, at man efterhaanden dels ved Finantsloven, hvorunder jo navnlig Post- og Telegrafvæsenets Lønningsforhold fortære, kom til en Ordning af samtlige disse Forhold, og dels tog de andre med i særlige Love, hvor de nærmest høre hjemme. Jeg vil altsaa haabe, at man, henset til denne Institutions Vigtighed og henset til, at Forholdene navnlig for de smaa Posthuses Bedkommende ere blevne saa uheldige, at Kontorholdet omtrent sluger baade Lønningerne og Kontorholdsvederlaget, vil indse, at Tiden er kommen til at søge at faae dette Forhold ordnet paa en bedre Maade.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Høgsbro: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvisst til det samme Udvalg, hvortil det foregaaende Lovforslag blev henvisst.